LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR RUMUNIJOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS
DĖL TARPTAUTINIŲ VEŽIOJIMŲ KELIAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Rumunijos Vyriausybė, toliau vadinamos „Susitariančiomis Šalimis“ norėdamos padėti abipusiai naudingam komercinių ir ekonominių ryšių vystymuisi, siekdamos paremti ir reguliuoti tarptautinius keleivių ir krovinių vežiojimus kelių transportu per jų teritorijas, tarpusavio naudos ir lygiateisiškumo pagrindu, susitarė:

1 straipsnis
Taikymo sritis

1. Šios Sutarties nuostatos galioja keleivių ir krovinių vežiojimams transporto priemonėmis, registruotomis vienos iš šių dviejų šalių teritorijoje, tiesioginiams vežiojimams tarp Lietuvos ir Rumunijos, tranzitu per jų teritorijas, taip pat ir vežiojimams į ir iš trečių šalių.

2. Ši Sutartis nekeičia kiekvienos iš Susitariančių Šalių teisių ir pareigų, kurias numato kitų dvišalių ar daugiašalių susitarimų nuostatos dėl keleivių ir krovinių tarptautinių vežiojimų keliais, galiojančių šioms dviems šalims.

2 straipsnis
Apibrėžimai

Šioje sutartyje:

– Terminas „Vežėjas“ reiškia bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, kuris turi savo veikiantį vadovaujantį centrą Lietuvoje ar Rumunijoje, kuriam leidžiama pagal šalies, kur transporto priemonė yra registruota, nacionalinius įstatymus vykdyti tarptautinius keleivių ir krovinių vežiojimus autotransporto priemonėmis, klientams ar savo sąskaita.

– Terminas „Autotransporto priemonė“ reiškia kiekvieną mechaninę kelių transporto priemonę, sukonstruotą vežti daugiau kaip 9 keleivius, įskaitant vairuotoją, ar kroviniams vežti, ir yra registruota vienos iš šių dviejų šalių teritorijoje.

Transporto priemone taip pat laikomas junginys, sudarytas iš sunkvežimio, vilkiko ir priekabos arba puspriekabės. Sunkvežimis ir vilkikas registruoti vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje. Priekaba ar puspriekabė gali būti nebūtinai registruota toje pat šalyje.

– Terminas „Leidimas“ reiškia bet kurį dokumentą, kuris yra išduodamas naudoti atleidžiant arba ne nuo mokesčių pagal galiojančias vienos Susitariančios Šalies taisykles ir kuris leidžia vežėjui vežant krovinius atlikti vieną kelionę jo galiojimo laiku ten ir atgal tiesioginiam vežimui arba tranzitu per kitos Susitariančios Šalies teritoriją; leidimas tarptautiniam keleivių vežimui, kitokiam nei reguliarus vežiojimas, suteikia vežėjui teisę vežioti keleivius apibrėžtu laiku.

– Terminas „Leidimas reguliariam keleivių vežiojimui“ reiškia bet kokį dokumentą, išduodamą pagal vienoje iš Susitariančių Šalių galiojančias taisykles, kuris suteikia teisę vežėjui vykdyti reguliarius keleivių vežiojimus tiesiogiai ar tranzitu per dviejų Susitariančių Šalių teritorijas.

– Terminas „Susitariančios šalies teritorija“ reiškia Lietuvos Respublikos teritoriją ir atitinkamai Rumunijos teritoriją.

KELEIVIŲ VEŽIOJIMAS
3 straipsnis
Reguliarus vežiojimas

1. Reguliarus keleivių vežiojimas autobusais vykdomas nustatytais maršrutais, pagal iš anksto suderintus tvarkaraščius ir tarifus, kai keleiviai gali būti įlaipinami ir išlaipinami maršruto išvykimo ir atvykimo punktuose ar kituose sutartuose punktuose.

2. Reguliariems vežiojimams reikia gauti kiekvienos Susitariančios Šalies kompetentingų įstaigų leidimus maršrutams, einantiems per jos teritoriją, pagal nacionalinių įstatymų nuostatas ir susitarus su valstybe, per kurią važiuojama tranzitu.

Leidimus reguliariems keleivių vežiojimams abi valstybės gali išduoti vežėjams 1-5 metų laikotarpiui.

3. Prašymai gauti leidimą reguliariam keleivių vežiojimui pagal šios sutarties 2 straipsnį, pridedant susitarimus su valstybėmis, per kurias važiuojama tranzitu, pateikiami raštu kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

Prašymo turinys, taip pat ir autobusų maršrutų eksploatacijos sąlygos bus sutartos Jungtinio komiteto, numatyto 15 šios Sutarties straipsnyje, susitikime.

4 straipsnis
Nereguliarūs vežiojimai

1. Nereguliarius keleivių vežiojimus, kitokius negu vykdomus reguliariais maršrutais, gali vykdyti vienos iš Susitariančių Šalių vežėjai, turėdami leidimą, kuris leidžia vežioti be kelių mokesčių mokėjimo ir kuri iš anksto išduoda kitos Susitariančios Šalies kompetentinga įstaiga, išskyrus atvejus, numatytus 5 straipsnyje.

2. Grįžtančiai transporto priemonei, vežančiai keleivius, negalima vežti kitų keleivių, išskyrus tuos, kurie paminėti išvykimo kelionės keleivių sąraše.

3. Norint gauti leidimus, paminėtus 1 punkte, prašymai turi praeiti tokią pat procedūrą, kaip numatyta 3 straipsnio 2 ir 3 punktuose. Prašymų turinys bus sutartas Jungtinio komiteto, numatyto šios Sutarties 15 straipsnyje, susitikime.

5 straipsnis
Vežiojimai, kuriems nereikia leidimų

Šiems tiesioginiams ar tranzitiniams keleivių vežiojimams, vykdomiems naudojant keleivių sąrašą, nereikia leidimų:

1. Nereguliariems vežiojimams tų pačių asmenų ta pačia transporto priemone visos kelionės metu, kai išvykimo ir atvykimo punktai yra transporto priemonės registracijos šalyje, kai jokie keleiviai neįlaipinami ir neišlaipinami sustojimuose užsienyje („uždarų durų kelionės“).

2. Nereguliariam žmonių grupių vežiojimui iš punkto, esančio transporto priemonės registracijos šalyje į punktą, esantį kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, kai transporto priemonė iš šios teritorijos išvažiuoja tuščia ar tuščios transporto priemonės kelionei pasiimti tą pačią keleivių grupę ir atgalinei kelionei su šia keleivių grupe.

3. Nereguliariam keleivių vežiojimui tranzitu per kitos Susitariančios Šalies teritoriją, išskyrus keliones, vykdomas dažniau kaip 1 kartą per 16 dienų laikotarpį.

Tokių vežiojimų atveju keleiviai turi būti paimami ar išlaipinami kitos Susitariančios Šalies teritorijoje, išimties keliu tik su leidimu, išduotu iš anksto šios Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos.

6 straipsnis
Krovinių vežiojimas

Kelionių leidimai

1. Vežiojimai pakrautomis ar be krovinio krovininėmis transporto priemonėmis tarp abiejų Susitariančių Šalių teritorijų bei tranzitu per jų teritorijas yra vykdomi su leidimais; vežiojimams, paminėtiems 7 straipsnyje, leidimų nereikia.

2. Leidimą išduoda Susitariančios Šalies, kurioje transporto priemonė yra registruota, kompetentinga įstaiga šiai transporto priemonei ir vežėjo vardu. Leidimo negalima perduoti kitiems vežėjams ar kitai transporto priemonei.

3. Leidimas duoda teisę vežėjui pasikrauti krovinį atgalinei kelionei kitoje šalyje, jei jis bus vežamas į šalį, kurioje registruota transporto priemonė.

4. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos lygiateisiškumo pagrindu susitaria dėl leidimų tipo ir kiekio.

7 straipsnis
Vežiojimai, kuriems nereikia leidimo

1. Leidimų nereikia šiems tiesioginiams ar tranzitiniams krovinių vežiojimams:

a) tuščios transporto priemonės, skirtos pakeisti, buksyruoti ar remontuoti sugedusias ar sudaužytas transporto priemones;

b) laidotuvių transporto;

c) daiktų ar meno dirbinių vežimas mugėms, parodoms, kultūriniams renginiams;

d) daiktų ir įrengimų reklamai;

e) namų apyvokos daiktų persikraustant;

f) mašinų, priedų ar gyvulių, skirtų teatro, muzikos, kino, sporto renginiams, cirkui, parodoms ar mugėms, taip pat reikmenų, skirtų radijo ar televizijos programų ir filmų kūrimui;

g) medicinos reikmenų neatidėliotinos pagalbos ir ypač stichinių nelaimių atvejais, taip pat krovinių, skirtų humanitarinei pagalbai;

h) vežant krovinius transporto priemonėmis, kurių leistinas kraulumas net ir su priekaba neviršija 3,5 tonų;

i) pašto, kaip visuomeninės paslaugos.

2. Jungtinis komitetas, minėtas 15 straipsnyje, turi teisę papildyti sąrašą, pateiktą 1 punkte.

BENDROS NUOSTATOS

8 straipsnis
Vežiojimai iš ir į trečias šalis

Vienos iš Susitariančių Šalių vežėjai pagal 2 straipsnio nuostatas gali vežti krovinius tarp kitos Susitariančios Šalies teritorijos ir trečios šalies, taip pat ir iš trečios šalies į kitos Susitariančios Šalies teritoriją tik tada, jei jie gauna leidimą iš šios Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos.

9 straipsnis
Transporto priemonių svoris ir matmenys

1. Jei transporto priemonės svoris, matmenys ar ašies apkrova viršija maksimalius leistinus, galiojančius vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, tai ši transporto priemonė turi turėti specialų leidimą, išduotą šios Susitariančios Šalies kompetentingos įstaigos. Jei šis leidimas apibrėžia eismą transporto priemonei nustatytu maršrutu, tai vežiojimas turi būti vykdomas tik šiuo maršrutu.

2. Specialus leidimas neatleidžia nuo leidimo, numatyto šios Sutarties 1 straipsnio 1 paragrafe.

10 straipsnis

Pavojingų krovinių vežiojimas

Pavojingų krovinių vežiojimai kiekvienos Susitariančios Šalies teritorijoje yra leidžiami pagal jų nacionalinius įstatymus ir taisykles.

11 straipsnis
Vežiojimai kitos šalies teritorijoje

Vienos iš Susitariančių Šalių vežėjai, minėti šios Sutarties 2 straipsnyje, negali vykdyti keleivių ar krovinių vežiojimų tarp dviejų taškų, esančių kitos Susitariančios Šalies teritorijoje.

12 straipsnis
Dokumentų kontrolė

1. Susitariančių Šalių kompetentingos įstaigos susitars dėl būdų kontroliuoti vežiojimus, vykdomus pagal šios Sutarties nuostatas.

2. Dokumentai, reikalingi tarptautiniams vežiojimams, turi būti laikomi atitinkamose transporto priemonėse ir pateikiami reikalaujant kiekvienos Susitariančios Šalies įgaliotiems organams.

3. Transporto priemonių, registruotų vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, vairuotojai, vykdydami tarptautinius vežiojimus kitos šalies teritorijoje, turi turėti tarptautinį vairuotojo pažymėjimą, nacionalinį duotos transporto priemonės registracijos dokumentą ir kiekvieną kitą dokumentą, kurį pagal tarptautines taisykles nustatys Jungtinis komitetas, numatytas šios Sutarties 15 straipsnyje.

13 straipsnis
Muitinės nuostatos

1. Transporto priemonės, registruotos vienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, taip pat ir priekabos ar puspriekabės, naudojamos vežiojimams, paminėtiems šioje Sutartyje, yra laikinai įleidžiamos į kitos Susitariančios Šalies teritoriją be importo muito mokesčio su sąlyga, kad bus išvežtos.

Tos pačios sąlygos taikomos atsarginėms detalėms, priedams ir įprastinei įrangai, kurie yra vežami kartu su paminėtomis transporto priemonėmis ir išvežami kartu su jomis.

2. Degalai ir tepalai, esantys bakuose, numatytuose transporto priemonės gamintojo, ir yra naudojami transporto priemonei varyti ir tuo atveju, kai naudojami šaldymo įrenginyje, bus atleidžiami nuo importo muito mokesčių, jiems netaikomi jokie importo apribojimai ir draudimai.

3. Atsarginės dalys, įvežamos remontuoti laikinai įvažiavusiai transporto priemonei, bus atleidžiamos nuo bet kokių muito mokesčių, joms netaikomi jokie importo apribojimai ir draudimai.

Pakeistos dalys turi būti arba išvežtos, arba sunaikintos prižiūrint muitinės atstovams.

14 straipsnis
Kompetentingos įstaigos

1. Kompetentingos įstaigos, vykdančios šią Sutartį, yra įstaigos, atsakingos už transportą, būtent:

– Lietuvos Respublikoje:
Susisiekimo ministerijos
Kelių transporto departamentas

Gedimino pr. 17
Vilnius

– Rumunijoje:
Transporto ministerija
D. Golescu 38
Bucharestas

2. Kai transporto priemonių svoris ar gabaritai viršija leistinas maksimalias normas bei vežant pavojingus krovinius, vežėjas turi leidimo gavimui kreiptis:

– Lietuvos Respublikoje:
Vidaus reikalų ministerijos
Policijos departamento
Kelių policijos valdyba
Giraitės 3
2015 Vilnius
– Rumunijoje:
Transporto ministerijos
Valstybinė kelių administracija
D. Golescu 38
Bukareštas

Susitariančios Šalys informuos viena kitą apie kompetentingų įstaigų pavadinimų pasikeitimus.

15 straipsnis
Jungtinis komitetas

1. Siekiant nagrinėti ir spręsti klausimus, kylančius dėl šios Sutarties taikymo ir aiškinimo, bus sudarytas Jungtinis komitetas, susidedantis iš Susitariančių Šalių kompetentingų įstaigų atstovų.

2. Jungtinis komitetas susitikinės paeiliui kiekvienos iš Susitariančių Šalių teritorijoje, kviečiant vienai iš dviejų kompetentingų įstaigų.

16 straipsnis
Mokesčiai

Vienos Susitariančios Šalies transporto priemonės, vykdančios vežiojimus pagal šios Sutarties sąlygas, bus atleidžiamos nuo visų mokesčių, mokėjimų ir kitų rinkliavų, renkamų už transporto priemonių važiavimą ir buvimą kitų Susitariančių Šalių teritorijoje.

Visi mokėjimai, susiję su šios Sutarties taikymu, bus vykdomi konvertuojama valiuta. Jei galioja Mokesčių susitarimas tarp Susitariančių Šalių, tai bus taikomos jo nuostatos.

17 straipsnis
Nacionalinių įstatymų taikymas

Šios Sutarties ar Tarptautinių Konvencijų ir Sutarčių, prie kurių yra prisijungusios abi Susitariančios Šalys, nenumatytais atvejais yra taikomos kiekvienos Susitariančios Šalies nacionalinių įstatymų nuostatos.

18 straipsnis
Sankcijos

1. Tuo atveju, kai vienos Susitariančios Šalies vežėjas ar transporto priemonės ekipažas nesilaiko kitos Susitariančios Šalies teritorijoje galiojančių įstatymų, šios Sutarties nuostatų ar sąlygų, nurodytų leidime, šalies, kurioje yra registruota transporto priemonė, kompetentinga įstaiga, reikalaujant kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai, gali imtis tokių priemonių:

a) įspėti vežėją, įvykdžiusį pažeidimą;

b) anuliuoti arba atimti leidimus, duodančius teisę vežėjui vykdyti vežiojimus Susitariančios Šalies, kur buvo padaryti pažeidimai, teritorijoje.

2. Kompetentinga įstaiga, kuri imasi tokios priemonės, turi pranešti apie tai kitos Susitariančios Šalies kompetentingai įstaigai.

3. Šio straipsnio nuostatos neatleidžia nuo teisinių sankcijų, kurių gali imtis šalies, kurioje įvyko pažeidimas, teismai ar administracinės įstaigos.

19 straipsnis
Ginčai

Bet koks ginčas, susijęs su šios Sutarties taikymu ar interpretavimu, turi būti sprendžiamas tiesioginėmis derybomis anksčiau minėto Jungtinio komiteto susitikimo metu.

20 straipsnis
Sutarties įsigaliojimas, pataisos ir galiojimas

1. Ši Sutartis bus laikinai taikoma nuo jos pasirašymo dienos ir įsigalios nuo tos dienos, kai Susitariančios Šalys informuos viena kitą apie nacionalinių įstatymų, liečiančių tarptautinių susitarimų įsigaliojimą, reikalavimų įvykdymą.

2. Bet kokia šios Sutarties pataisa turi būti aptarta Susitariančių Šalių ir įsigalios pagal procedūrą, nustatytą šio straipsnio 1 punkte.

3. Ši Sutartis galios 5 metus ir bus automatiškai pratęsta, jeigu kuri nors iš Susitariančių Šalių jo nedenonsuos, apie tai įspėdama raštu ne vėliau 90 dienų prieš pasibaigiant galiojimo terminui.

Sudaryta Vilniuje 1993 m. kovo 17 d. dviem egzemplioriais lietuvių, anglų ir rumunų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą galią, iškilus interpretacijos skirtumams, bus remiamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS	RUMUNIJOS
VYRIAUSYBĖS VARDU	VYRIAUSYBĖS VARDU